

2995

Csak helyben
használatra

3 003710 882772

A

Felső-Baranyai Ev. Reform.

egyházmegyei tanítói egyesület

közgyűlésének

JEGYZŐKÖNYVE.

1901.

88277

SIKLÓSON, 1901.

NYOMATOTT HARANGOZÓ JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJÁBAN.

tatlan bizalma, szeretete, mely akkor is őt érte midőn méltatlan megtámadtatásból kifejlett harcz előtt állott. Jelenti, hogy a harczból legyőzetlenül került ki. Ezután sajnálatának ad kifejezést a felett, hogy a mult évben nyugalomban vonult s legfelsőbb kitüntetésben is részesült öreg kartársunktól, Varga Pál volt marócsai tanítótól a tan. egyesület nevében is, nem bucsuzhatott el. E gyűlésen akarta ezt megtenni, mivel azonban most már nem jelent meg közöttünk — legközelebbi hozzá tartozóját Fejes Lajost kéri meg, az egyesület jó kívánatainak tolmácsolására. — Csath Ferencz kartársunknak, a ki 52 éven át kitartó szorgalommal s folyvást a legszebb eredménnyel működött, s működik ma is, testi lelki erőt áldást, s hosszú boldog életet kíván. Ezek előre bocsátása után, a gyűlést megnyitotta.

2. A választmány által megállapított tárgysorozatot a gyűlés elfogadta.

3. A vallástani kézi könyvek birálatára felkért bizottság munkálatát Szabó Gyula lelkész-tanító ur olvasta fel, aki azt össze állította (mely a u. t. esperessi hivatalhoz egy példányban s egész terjedelmében beterveztetett.)

A gyűlés mindenek előtt köszönetét fejezi ki előadó urnak az alapos és nagy gonddal összeállított munkálatért. Javaslatai több hozzá szólás után némi módosítással fogadatattak el. Nevezetesen : a H. Kiss Kálmán vezér könyvét, Bocsor „Egyháztörténetét“, Filó „Hittanát“ ugy a mint vannak, a tan. test. szakgyűlés is használhatóknak találta. A Papp Károly-féle „Bibliai történeteket“ és „Erkölcöstant“ csak átdolgozva — de nem Papp Károly által, aki nem tud a gyermekhez leereszkedni — mondatott ki használhatónak.

4. A „bőközi kör“ jegyzőkönyvében bemutatásra ajánlt phonomimika előadója — Sűcs Kálmán — a gyűlésről elmaradván

előadása megtartásának idejéül a jövő 1902. évi szakgyűlés tüzetett ki.

5. Az alapszabályok 4. §. akként módosítása, hogy a községi és állami iskolákban működő vallástanítók és énekvezérek, ne kötelezett rendes tagdíjat fizető tagoknak, tekintessenek, hanem mint a lelkész tanítók rendkívüli tagoknak tekintessenek, ha csak önként rendes tagokul be nem lépnek annyival is inkább, mivel ők a megyei ált. tan. egyesületnek már kötelezett tagjai; azért is mert az alpsz. megerősítése alkalmából a vall. és közoktatásügyi Miniszter ur kérdést tett az iránt, hogy kik tekintenek rendes tagoknak? s tan. egyesület akkori válaszában (1890. aug. 6. gyűlés jkve) a községi tanítókat kihagyta élénk vitára adott alkalmat, mely avval végződött, hogy

a tan. egyesület tisztelettel megkeresi e tárgyban a Nt. egyhm. közgyűlést, méltóztassék kimondani. miszerint a községi és állami iskolákban működő ref. vallástanítókat, énekvezéreket tagdíj fizetési kötelezettséggel rendes vagy tagdíj fizetés kötelezettség nélkül rendkívüli tagokul tekinti e?

6. Kis Pál János tantelügyelőségi tollnok „Tanügyi Adminisztráció“ czimű, megindító lapja

a tagok jóakratu figyelmébe ajánlatik.

7. Fejes Lajos alelnök jelenti, hogy a „Tanítók Házára“ 1900. évre 31 tag, 1901. évre eddig 21 tag az 1—1 koronát megfizette, s a mult évi rendeltetése helyére juttatta.

Tudomásul bejegyeztetik.

8. Szűcs Dániel elnök hivatkozva sok fáradtsággal és felelősséggel járó elnöki munkásságára, melynek 14 éven át erejéhez mérten igyekezett megfelelni, felhozta azt a régebbi keletű szándékát, hogy elnöki állásától föltétlenül megváljék, de a mely szándékának végrehajtásában a közelebbi közgyűlésen is meggátolta az a roszakaratú támadás, mely az e. m. gyűlésen megfelelő elintézést nyert ugyan, de a melynek mozgatójáról és irányítójáról jogosan föltételezhette, hogy lemondását tanítótársai bizalmának elvesztése gyanánt hirdetné és magyarázhatná.

II.

Jegyzőkönyv.

Felvétellett a „Felső-baranyai református egyházme-
gyei tanítói egyesület“ Vaiszlón, 1901. augusztus 12-én
tartott közgyűléséről.

Előbb Fejes Lajos alelnök, később Szűcs
Dániel, elnök elnöklése alatt jelen voltak: Aracs
János, Baksay Gyula, Bekő Béla, Biczó Ferencz, Biczó
Lajos, Bodizs Béla, Csikesz Sándor, Fejes Zsigmond, Fe-
renczy Apollónia, Garzó Pál, G. Szabó Imre, G. Tóth Pál,
Hegedüs Titusz, Kakas Gábor Kincses Endre, Losonczy
Ferencz, itj. Losonczy Ferencz, Lukács Ferencz, Mészáros
Sándor, Molnár István, Nagy István, Salamon Gyula,
Sütő László, Sütő Pál, Szigethy Károly, Sziládi István, Toldi
Ferencz, Tóth Lajos tanítók, Börzöli Gábor nyug. tanító,
Morvai Ferencz e. m. főjegyző, Báthory István, Molnár
István, Sógor Endre, Szívós Károly lelkészek, itj; Morvai
Ferencz körjegyző, Báthori József tanárjelölt, Morvai Jolán
és Margit urhölgyek — mint vendégek, Légrádi János
aljegyző.

M e l y a l k a l o m m a l :

1. Fejes Lajos alelnök mélyen érzett s nemes hév-
vel előadott beszédében, az egyesületi élet minden terén
tapasztalható közöny jelszomorító tüneteire rámutatva s
a Szilágyi Dezső halála által nemzetünkre és egyházunkra

sulyosodott országos gyászból kegyeletes szavakkal megemlékezve

a közgyűlést megnyitja.

2. Napired előtt a következő indítvány nyújtott be :

T. Közgyűlés! Egy erős tölgy dőlt ki július 31-én. A kegyetlen végzet úgy akarta, hogy büszke koronája a porban heverjen. Hatalmas lombjai elhervadtak s nem nyujtanak többé reményt az ellankadt küzdők ezreinek, vigaszt, menedéket az elcsüggedt kicsinyek millióinak. Elestét megérezte az egész ország, tudomásul vette az egész művelt világ, siratják és gyászolják tisztelői. Az általános gyászból kivetszi, sőt követeli a maga részét a felső-baranyai egyházmegye tanítósa is. Vétkezniék, ha ezt elmulasztanók. Ne vegyen bár tudomást mélységes gyászunkról a közelebbi és távolabbi hivatalos világ, amint hogy sem örömünk, sem bánatunk visszhangra ott nem is igen talál: nekünk sorakoznunk kell Szilágyi Dezső ravatala mellé s az őszinte fájdalom könyeit hullatnunk immár bezárult sirjának hantjaira. Mert Szilágyi Dezső az a váratlanul lesújtott hatalmas tölgy s mi tanítók is ott vagyunk a vigaszt kereső kicsinyek milliói között. Mi régen tisztában voltunk azzal, hogy minő kincset, állásunknak, jövőnknek minő biztosítékát birtuk ebben a nagy emberben, úgy is, mint vezető államférfiban, úgy is mint előbb egyházmegyénk, később, mint e-kerületünk főgondnokában. Óriási áttekintő szelleme, mindenha független és érintetlen jelleme sohasem volt kapható egyes érdekcsoportok különleges céljaira, pedig ilyenekkel számtalanszor kellett találkoznia s nem egyszer — népszerűsége kockáztatásával — megvívnia az állami és egyházi közélet küzdő porondjain. Forrón szerette hazáját, hű fia volt egyháznak, de az igazság, a nemzete és egyháza közjára felől alkotott ítéletét klikkek, érdekcsoportok illetéktelen befolyása soha,

egy pillanatra sem módosíthatta. Ezek számára mindvégig megmaradt félelmes nagy embernek, a ki tiszta demokrata talajból táplálkozva, lángesze világánál tisztán látva, villámaival sem fukarkodott, mikor a különleges czélok és érdekek szemforgató hőseit kellett elnémitania. Mi semmik, mi mellőzött kicsinyek, épen ezért biztunk ő benne oly föltétlenül. A magyar református tanítószáz válságos időkben bizonyította be akárhányszor, s a történelem is tanúságot tehet arról, hogy ragaszkodó, áldozatkész fia volt egyházának s ebben még az sem tántoríthatta meg, hogy ellentétes érdekek állandóan akadályozták önállósága kifejlését s oly sokszor és oly hosszú idők folyamán át keserítették meg életét. Sorsunkat e tekintetben is biztosítva láttuk a felekezeti hajóban, mert tudtuk, hogy Szilágyi Dezső erős, igazságos keze nyugszik a kormányon, azé a Szilágyié, a ki nagy volt a nagyokban, bölcs volt a kicsinyekben.

És most, t. Közgyűlés, országszerte foly érte a könnyű patakokban. A hol egy liberális hazafi van, ott a szem szárazon nem maradhat. A gyász külső nyilvánulásai valóban nagy szerűek. Mi is magunkba szállunk és elnémulunk s mindezek szemlélésekor hivalkodva nem kérdezzük, vajjon hány csepp vegyül a könnyű patakba a hipokrita szemekből; nem vizsgáljuk, vajjon a külső gyásznak mennyiben az igaz részvét, avagy a hivatalos illem az alapja: mi bizonyára azok között zokogunk, akiknek szükségök volt Szilágyi Dezső drága életére egyetemes érdekből, tehát részvétünk őszinteségéhez, bánatunk és könnyeink valódiságához kétség nem férhet.

Ezek előre bocsátása után tisztelettel indítványozzuk: mondja ki a közgyűlés, hogy a fenti indkolását magáénak vallva, Magyarország nagy fiának, a Dunamelléki ev. ref. ker. volt főgondnokának: Szilágyi Dezsőnek elhunytá felett érzett mély részvétét, halhatatlan emléke

íránt táplált kegyeletét jegyzőkönyvileg még pedig — határtalan tisztelete jeléül — külön lapon örökíti meg.

Beadják Vaiszlón, 1901. augusztus 12. Fejes Zsigmond s. k. Fejes Lajos s. k. Sütő Pál s. k. Kakas Gábor s. k. Nagy István s. k. Légrádi János s. k. Sziládi István s. k. Ssűcs Dániel s. k.

Ezen indítvány egyhangulag elfogadtván, a javasolt módon egész terjedelmében jkvbe iktattatik.

3. A legközelebb tartott tavaszi közgyűlés jkvének hitelesítésével

Fejes Zsigmond, Sütő László és elnök megbizatnak.

4. Sütő László ismerteti a vezetése alatt álló közpénztár zilált állapotát s annak sürgős rendezésére, mint az egyesület egyik legégetőbb feladatára, a kögyűlés figyelmét fölhivja.

E célból bizottság küldetik ki Fejes Lajos elnök-lésével Kakas Gábor és Garzó Pál személyében. Tekintettel egyfelől az ügy sürgősségére, másfelől a weg oldandó munkalat rendkívül bonyolódott voltára, a közgyűlés a bizottság rendelkezésére 60 napi határidőt tűz ki, felhatalmazván annak elnökét, hogy azon nem várt esetben, ha első felhívására valamelyik körből a munkalat alapjául szolgáló felvilágosításokat s egyéb adatokat nem küldenék meg, azok személyes beszerzése céljából, a felelős közeg terhére, a helyszínére utazhassék.

5. Losonczy Ferencz, gyámintézeti pénztáros, előterjeszti gondosan össze állított és szószerint jegyzőkönyvébe vett jelentését:

Tisztelt Tanitói Közgyűlés!

Gyámintézetünk alapszabálya 21. §-a értelmében a gyámpénztár vagyoni állapotát feltüntető jelentésemet az 1900-ik évről az alábbi kimutatásban van szerencsém a tisztelt közgyűlés elé terjeszteni tudomásvétel és helybenhagyás végett.

A Nagytiszteletű egyházmegyének hivatalos számvevője által

f. é. február 27-én teljesített pénztárvizsgálat alkalmával a gyám
pénztár vagyoni állapota a következő volt

1899. évi pénztári maradvány	2688 kor. 04 fil.
1900. évi bevétel összege	718 kor. 40 fil.
Főösszeg	10406 kor. 44 fil.
1900, évben a kiadás összege	386 kor. 39 fil.
1901. évre átvitt pénztári maradvány	10020 kor. 05 fil.

Ez összegből van:

1. Kölcsön kötvényekben	8880 kor. — fil.
2. Részvény kötvényekben	588 kor. — fil.
3. Posta takarékpénztárban	436 kor. 98 fil.
4. Készpénz	115 kor. 07 fil.
Főösszeg	10020 kor. 05 fil.

Kamathátralék.

1. Kölcsön kötvény után	4 kor. 36 fil.
2. Részvény kötvények után	59 kor. 29 fil.
Összesen	63 kor. 65 fil.

A gyámpénztár kezelésére vonatkozólag tisztelettel jelentem, hogy az említett kölcsön kötvény után kimutatott kamathátralék egy beperesített tőketartozásnak több évről származott kamathátralék késedelmi kamatját jelenti, mely összeget a perlést végző ügyvéd ur felelősségből nem számította a követeléshez. — A per befejezve lévén, a kötvény az illető adósnak kiadatott, így ezen követelés az illető adóson most már be nem hajtható; ennélfogva bátor vagyok ezen különben csekély összegű követelésnek törlését a tisztelt közgyűlés előtt javaslatba hozni.

A részvénykötvények után feltüntetett kamathátraléknak nagyobbik része pedig nyugalomba vonult két kartársunk által eddig még be nem fizetett részvenytőkéje után cső kamatkövetelésből származik. — Az illetőket még nyugalomba vonulásuk első évében megkerestem, illetve felhívtam gyámpénztári tartozásuk kiegyenlítése végett, de megkereső levelemre mind ez ideig semmi választ sem kaptam. — Kérem ez ügyben a tisztelt közgyűlésnek további intézkedését.

Ezen tiszteletteljes jelentésem után maradtam

Piskón, 1901. augusztus 5.

A Tisztelt közgyűlésnek

alázatos szolgálója

LOSONCZY FERENCZ

tan. özv. árva gyámint. pénztárnoka,

Egy peres ügynél felmerült s behajthatlanná vált csekély összeg (4 korona 36 fillér) törlesztését a közgyűlés engedélyezi: a két hátralékos részvényessel szemben pedig, a gyámint. alapsz. értelmében való eljárásra a pénztárnokot utasítja.

A jelentés többi része tudomásul szolgál.

6. A tárgysorozat tolyamán napirendre kerülvén az üresen álló elnöki szék betöltése, alelnök a választás meg-
ejtésére hívja föl a közgyűlést, egyszersmind az elnöki
állásra ajánlja közszeretben és becsülésben részesülő
kartársunkat és volt elnököt: Szűcs Dánielt.

Szűcs Dániel egyező akarattal az egyesület elnö-
kévé választatott. Helyét a közgyűlési tagok örömyil-
vanításai közt elfoglalja, a benne helyezett s most új-
lag megnyilatkozott bizalmat, mint rá nézve minden
jutalom közt legbecsesebb kitüntetéset, megköszöni s ün-
nepélyesen kijelenti, hogy munkálkodását megkezdi és
folytatja ott, ahol elhagyta, erejét, tevékenységét to-
vábbra is az egyesület érdekeinek előmozdítására
szenteli.

7. A szintén megüresedett főjegyzői állásra

Fejes Zsigmond választatott meg.

8. Fejes Lajos alelnök, a tárgysorozaton közétett
lemondását visszavonja

A közgyűlés örömyel veszi tudomásul,

9. A folyó évi augusztus 28-ra hirdetett e. m.
gyűlésen az egyesület Szűcs Dániel és Fejes Lajossal
képviselteti magát.

Szabályszerü választásuk igazolásául a jelen jkvi
pont szolgál.

10. Elnök előadja, hogy az egykor munkás és
tevékeny egyesületi tag: Nemes Sándor nagy szegénység-
gel küzdő özvegye azt kéri a közgyűléstől, hogy a pápai
tanító-képző intézet 1-ső évfolyamát végzett fia a nagy-
kőrösi tanító képzőbe óhajtván a jövő tanévben beiratkozni,
alapító levélben biztosított rendelkezési jogát érvényesítse,

illetve ajánlja fiát a f. bar. tan. egyesület alapítványi járadékának élvezésére.

A közgyűlés a kérelmet teljesíti, az ifjút készséggel ajánlja, de csak azon föltétel alatt, ha okmányait utólag az elnökhöz beterjeszti s azokból kifogástalan erkölcsi viselete és legalább elégséges taneredményről tanuskodó szorgalma kétségtelenül kitűnik.

11. Bemutatja elnök a solti ev. ref. e. m. tan. testület indítványát s az azt kísérő elnöki levelet és indokolást. Indítványozza a testvéregyesület, hogy tekintettel az orsz. tan. nyugdíj törvény revíziójának közelségére, az illető egyházmegyék hatóságai kéressenek föl a kántortanítók nyugdíj-ügyének tárgysorozatba vételére s az e részben rájuk nehezedő sérelem orvoslására, oly értelemben, hogy egyázi legfőbb kormányzó testületük erkölcsi támogatását megnyerve, a kántortanítói fizetésnek a nyugdíj-összegbe — teljes egészében leendő — beszámítását a v. és k. o. ü. miniszteriumnál sürgessék s ezzel a tarthatatlan helyzet javulását megkönnyítsék.

A tüzetesebb érvelés és az ügy érdemével szorosabb összefüggésben nem álló indoklással át tett ezen javaslatához a közgyűlés szívesen hozzájárul, de egyben azt is hangsúlyozni, kivanja, hogy a f. bar. tan. egyesület, a kántortanítók nyugdíj-ügyének ezen sérelmes részével már korábban is foglalkozott s a kérdés esélyeinek kedvező alakulása érdekében, saját egyházmegyéjénél. évekkal megtette fölterjesztését, bár az a szóban levő ügyet semmivel sem vitte közelebb az óhajtott megoldáshoz; mindazáltal bizva egyházmegyénk jóakaratu érdeklődésében, ez alkalommal is rámutatunk az 1893. évi 29751. számú miniszteri rendeletben foglalt méltánytalan és igazságtalan elvekre, melyek a kántortanító jövedelmét három szempontból és két fő címen csoportosítják s még csak arra sem nyújtanak reményt, hogy a kántori fizetés címén huzott járandóságok leütése után fenmaradó csonka összeg, az áll. által valahá

800 K.ra kiegészíthető lesz. Még ebbe is beletörődnék a tanítóság, ha nem látná, hogy ugyanazon miniszterium az általa fölállított megosztási elveken, mily egy szerűen teszi magát túl akkor, midőn nála az iskola-fentartók a tanítói fizetések törvényszerű kiegészítését kérelmezik. Ilyenkor már a kántortanítói jövedelmet feltüntető díjlevél minden retye mutyája a tanítói fizetésnek integrans része, aminek ellenkezőjét fessegetni nem is szabad, nem is tanácsos, különben a kiegészítés ügye fenekelhetik meg. A hibás elv aztán száz meg száz hamis helyzetet teremt. Elég legyen a sok közül csak azt az egyet felemlitenünk, hogy ahol régebben vagy újabban az iskolát megosztották s a kántortanítóság mellett osztálytanítóságot szerveztek, ott, akárhány helyen, a 30—35 évi szolgálati időt felmutató kántortanító jóval kisebb nyugdíj összegre van fölvéve, mint a mellette alkalmazott s talán pályája kezdetén álló osztálytanító. Kétségtelen tehát, hogy ennek a merőben ellenkező két elvnek következetes alkalmazása sem nem szép, sem nem méltányos. Azonban őszintén bevalljuk, hogy az igazság szempontjából, főleg az iskolafentartó egyházi hatóságok magatartásával szemben, ily határozottsággal már kevésbé vitatható. Nyilvánvaló ugyanis, hogy a v. és k. o. ü. miniszter 1899-ben félreértetlenül publikálta, hogy neki egyáltalában nincs kifogása az ellen, ha a tanítók összes jövedelme beszámíttatnék is a nyugdíjba, esakhogy ez esetben megkívánja, hogy ez az összes jövedelem, a maga egészében, tanítói fizetéssé minősíttessék, mert a kántort, mint par excellence felekezeti funkcionáriust állami nyugdíjjal ellátni nem szándékozik. Rámutatott erre — az egyház és kormány közt fenforgó ellentétes felfogásra — az orsz. ev. ref. tan. egyesület, az 1899. év ápr. havában ülésezett egyetemes konvent elé terjesztett memorándumában. Amde hiába mondotta ki már előzőleg a dunamelléki e. ker. és két egyharmad megosztási arányt, hiába vette lelkes védelmébe, az emlékiratban foglalt méltányos óhajokat, a Dunántul kitünő püspöke: a főtiszi konvent, a saját bizottsága

retortáján is keresztül ment kívánalmak fölött napi-rendre tért és érdemleges határozatot nem hozott. - Ezen lehangoló előzmények dacára, közgyűlésünk abban a meggyőződésben él, hogy ha e. m. és e. ker. hatóságaink a magok jószántából s önként tennék meg ez irányban az újabb kedvezményező lépést s a rosszul informált koventől áttennék a kántortanítók sérelmes nyugdíj ügyét a jól informált konventhez; a kedvező siker semmiesetre sem maradna ki. Ezt annyival inkább reméljük, mert a sikeres megoldást, az állami és községi iskolákkal folyó versenyben, nem csupán a tanítók, hanem az egyház egyetemes érdeke is föltöbb kívánatossá teszi. E célból tiszteletteljes bizalommal ajánlja a közgyűlés a jelen jkvi pontot a n. t. e. m. közgyűlés jóakaratu figyelmébe s mély tisztelettel fölkéri, hogy egyesületünk azon óhajának, mely szerint — az 1893. évi 29751. számú vallás és k. o. ü. miniszter rendelet hatályon kívül helyezése után — a tanítók összes jövedelme, a kántor javadalmazására föntartandó lakáson és házi kerten kívül, minden levonás, megkülönböztetés és osztályozás nélkül, számítassék a nyugdíjba: legyen kegyes szószólója az egyházkerület közelebb tartandó fötiszt. közgyűlésén.

12. Olvastatott az Eötvös-alap vezérlő férfiaiból alakult bizottságnak, a Wlassics-árvaalap javára megindítandó gyűjtés céljából kibocsátott felhívása. — Ezzel egyidejűleg Fejes Lajos alelnök előterjeszti a Fer. Józ. Tanítóháza számára közgyűlési határozattal felajánlt alapító-tagsági összeg gyűjtésében eddig elért eredményt és az e részben fölmerült nehézségeket.

Az Eötvös-alap — kegyeletos célt szolgáló — lelkes szózata a tagok különös jóakarataiba ajánltatik. A Tan. Házával szemben felvállalt évi 1 korona kötelezettség lerovásával hátralékos kartársak — az anyagnál sokszorta sulyosabb erkölcsi felelősségünk tudatában — komolyan felszólittatnak, hogy esedékes járulékaikat legkésőbb 1. évi október 1-ig Fejes Lajos alel-

nökhöz (Baranya Selye) beküldjék. A kötelezettségüknek eléget tett tagok névjegyzéke jövőben jkvbe iktatatik. E szerint 1900. és 1901. évre 1—1 koronát fizettek : Szúcs Dániel, Sütő Pál, Fejes Zsigmond, Fejes Lajos, Garzó Pál, Bekő Béla, Csath Ferenc, Kakas Gábor, Nagy István, Vargha István, Vargha János, Lukács Ferenc, Csikesz Sándor, Nyerges Ferenc, Szigethi Károly, Kincses Endre, Bence Lajos, Ujvári Cseh József, G. Szabó Imre, Somogyi Pál, Salamon Gyula, Baksai Gyula, Molnár István, Bagaméri Károly, Hegyi Kálmán, Biczó Lajos, Losonczi Ferenc 27. Csak 1900.ra Légrádi János, Sütő László, Varga Pál, Biczó Ferencz, Biró János, Aracs János id., Hetesi Károly = 7. 1901-re Gy. Szabó László, Kuliffai József = 2. 1902. és 1903. évre Salamon Gyula.

13. Elnök, megköszönve a tagok kitartó érdeklődését,

a közgyűlést bezárja.

Jegyezte és összeállította :

Fejes Zsigmond

főjegyző.

Szúcs Dániel

tan. egy. elnök.

Fejes Lajos

alelnök és vál. tag.

Losonczy Ferencz

vál. tag.

Sütő László

hitelesítő biz. tag.

88277

